

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201946
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6618201946.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava proti žalovanej: D. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX/XXX, XXX XX P., o zaplatenie 3.754,95 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.440,- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania **z a s t a v u j e.**
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a.**
- III. Žalovanej sa náhrada trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.04.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 3.754,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.03.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania, pričom uviedol, že dňa 23.01.2006 bola medzi veriteľom Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava a žalovanou ako dlžníkom uzavretá Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 18 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1.950,- Eur a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 65,- Eur. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 11.03.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.02.2018 obsahujúcim súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihladením na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3.754,95 Eur. Konečný dlh žalovanej z doposiaľ neuhradeného zostatku predstavuje sumu 3.754,95 Eur. Žalovaná si neplnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.02.2018, t.j. v lehote splatnosti do 20.03.2018. Žalobcovi tak vznikol nárok na úroky z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka vo výške určenej nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.03.2018 do zaplatenia.

2. Žalobca k žalobe pripojil nasledujúce listinné dôkazy - žiadosť o aktiváciu Karty T-Mobile zo dňa 23.01.2006, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty a.s. a výpisy z Pôžičkovej karty ŽOLÍK ku dňu 11.03.2018.

3. Uznesením č.k. 10Csp/86/2018-79 zo dňa 27.08.2018, právoplatným dňa 13.09.2018, súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil doterajší žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a na jeho miesto do konania ako žalobca vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

4. Žalovaná sa k žalobe na výzvu súdu podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nevyjadrila. Písomným podaním zo dňa 11.10.2018 však oznámila súdu, že žalobcom uplatnený nárok uznáva v celom rozsahu s tým, že so žalobcom sa dohodla na uhradení žalovanej pohľadávky v pravidelných mesačných splátkach po 200,- Eur a žiadala preto, aby jej súd v rozsudku povolil mesačné splátky vo výške 200,- Eur.

5. Podaním doručeným súdu dňa 24.10.2018 vzal žalobca žalobcu v časti o zaplatenie sumy 200,- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky zo strany žalovanej po začatí súdneho konania dňa 21.03.2018 vo výške 200,- Eur.

6. Okresný súd Lučenec dňa 26.10.2018 rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 10Csp/86/2018-96, ktorým konanie v časti o zaplatenie sumy 200,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 200,- Eur od 21.03.2018 do zaplatenia podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby zastavil (výrok I.). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky Všeobecnou úverovou bankou, a.s., Bratislava rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 na žalobcu, a to pre rozpor s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách z dôvodu, že súd nemal preukázané doručenie písomnej výzvy na plnenie dlhu pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávok (výrok II.). O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok III.).

7. Proti výrokom II. a III. rozsudku podal žalobca odvolanie.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 11Co/22/2019-122 zo dňa 20.03.2019 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (II. výrok) a vo výroku o trovách konania (III. výrok), zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie dňa 27.08.2018 vydal uznesenie č.k. 10Csp/86/2018-79, ktorým pripustil zmenu žalobcu v zmysle návrhu pôvodného žalobcu doručeného súdu prvej inštancie dňa 22.06.2018. Právne svoj postup odôvodnil ustanovením § 80 ods. 1, 2, 3 CSP a skutočnosťou, že z predložených listín mal preukázané, že k 21.05.2018, t.j. po začatí súdneho konania, bola pohľadávka postúpená na iný subjekt, ktorý súhlasil so svojím vstupom do konania na miesto pôvodného žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.09.2018. Povinnosťou súdu prvej inštancie bolo pred rozhodnutím o návrhu na zmenu na strane žalobcu skúmať, či sú naplnené všetky procesné podmienky dané ustanovením § 80 ods. 1 CSP, teda či po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou je spojený prevod práv a povinností, o ktoré v danom prípade ide. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia konštatoval, že mal preukázané naplnenie podmienok uvedenej právnej úpravy, preto návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu vyhovel. Toto uznesenie nadobudlo právnu záväznosť. Z tohto dôvodu nemohol podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v ďalšom konaní skúmaním aktívnej legitímácie žalobcu fakticky preskúmať správnosť svojho skôr vydaného uznesenia a dospieť k záveru, že aktívna legitímácia žalobcu nie je daná. Skúmanie naplnenia podmienok pre rozhodnutie o zmene na strane žalobcu, vrátane platnosti postúpenia pohľadávky, bolo úlohou súdu prvej inštancie do okamihu vydania uznesenia o zmene na strane žalobcu. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude vec riadnym zákonným spôsobom prejednať, vykonať náležité dokazovanie, riadne zistiť skutkový stav veci a tento odôvodniť a vec opätovne prejednať a rozhodnúť.

9. Rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým súd zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 200,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 200,- Eur od 21.03.2018 do zaplatenia, nadobudol právoplatnosť dňa 20.12.2018. Predmetom sporu naďalej zostalo zaplatenie sumy 3.554,95 Eur s príslušenstvom. Okresný súd je v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

10. Dňa 21.05.2019 žalobca doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že vzhľadom na obsah vyjadrenia žalovanej zo dňa 11.10.2018 je zrejmé, že žalovaná uznala nárok žalobcu čo do dôvodu aj výšky v celom

rozsahu, preto navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre uznesenie podľa § 282 CSP. V prípade uznania nároku žalovaným súd neskúma hmotnoprávne predpoklady uznania. Takéto posudzovanie skutkového a právneho stavu je potom logicky pojmovo vylúčené i v prípadnom odvolacom konaní, pretože by tým priamo negovalo podstatu rozhodovania na základe uznania nároku a procesnoprávne účinky uznávacieho úkonu žalovaného, ktoré nie je možné vziať späť (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18.03.1999, sp. zn. 6 Obo 380/98, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod R 10/2000). K účinkom procesného úkonu uznania nároku žalobca odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Obo 38/2009 zo dňa 25.3.2010. Žalobca zároveň uviedol, že žalovaná počas súdneho konania zaplatila časť svojho dlhu nasledujúcimi platbami: platba zo dňa 21.11.2018 vo výške 200,- Eur, zo dňa 18.12.2018 vo výške 200,- Eur, zo dňa 17.01.2019 vo výške 200,- Eur, zo dňa 15.02.2019 vo výške 200,- Eur. Z dôvodu čiastkovej úhrady pohľadávky po začatí konania vzal žalobca žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 800,- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku žalobca na žalobe trval a žiadal žalovanú zaviazat' na zaplatenie sumy 2.754,95 Eur s prísľušenstvom.

11. Na výzvu súdu na upresnenie dátumu čiastkových úhrad žalovanej žalobca uviedol, že prvá platba žalovanej po podaní žaloby bola uskutočnená dňa 19.10.2018. Žalovaná počas súdneho konania zaplatila časť svojho dlhu, a to dňa 22.05.2019 platbu vo výške 200,- Eur a dňa 18.06.2019 vo výške 200,- Eur. Z toho dôvodu vzal žalobca žalobu v časti po zaplatenie sumy 400,- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.354,95 Eur s prísľušenstvom. Žalobca zároveň predložil súdu ako dôkaz výpis platieb z informačného systému, z ktorého vyplývajú nasledujúce platby žalovanej: dňa 19.10.2018 suma 200,- Eur, dňa 21.11.2018 suma 200,- Eur, dňa 18.12.2018 suma 200,- Eur, dňa 17.01.2019 suma 200,- Eur, dňa 15.02.2019 suma 200,- Eur, dňa 22.05.2019 suma 200,- Eur, dňa 18.06.2019 suma 200,- Eur.

12. Na výzvu súdu, aby presne špecifikoval uplatnený nárok s ohľadom na čiastkové úhrady uplatnenej pohľadávky zo strany žalovanej, žalobca v podaní doručenom súdu dňa 24.09.2019 uviedol, že žalobca v podaniach zo dňa 23.10.2018, 20.05.2019 a 20.06.2019 postupne zohľadnil 7 platieb žalovanej, každú v sume 200,- Eur nasledovne: platba zo dňa 19.10.2018 vo výške 200,- Eur (v podaní zo dňa 23.10.2018), platby zo dňa 21.11.2018, 18.12.2018, 17.01.2019 a 15.02.2019 vo výške 200,- Eur (spolu 800,- Eur v podaní zo dňa 20.05.2019), platby zo dňa 22.05.2019 a 18.06.2019 vo výške 200,- Eur (spolu 400,- Eur v podaní zo dňa 20.06.2019). Celkové platby vo výške 1.400,- Eur žalobca zohľadnil aj v petite (3.754,95 - 1.400 = 2.354,95 Eur). Žalovaná počas súdneho konania zaplatila časť svojho dlhu platbami zo dňa 16.08.2019 vo výške 80,- Eur a zo dňa 16.09.2019 vo výške 60,- Eur. Z toho dôvodu vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 140,- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Z dôvodu čiastkového späťvzatia žaloby zároveň žalobca upravil petit žalobného návrhu tak, že navrhuje zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 2.214,95 Eur s prísľušenstvom.

13. Dňa 02.12.2019 bolo súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom uviedol, že žalovaná počas konania zaplatila ďalšiu časť svojho dlhu, a to dňa 17.10.2019 sumu 50,- Eur a dňa 18.11.2019 sumu 50,- Eur. Z toho dôvodu vzal žalobca žalobný návrh aj v časti o zaplatenie istiny vo výške 100,- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Výšku požadovanej istiny žalobca upravil na sumu 2.114,95 Eur.

14. Žalobca sa na súdne pojednávania nedostavil, pričom svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez jeho účasti. Súd preto vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu v súlade s § 180 CSP.

15. Žalovaná na pojednávaniach uviedla, že už neuznáva svoj dlh voči žalobcovi, chce, aby ho súd preskúmal a vzniesla námietku premĺčania. Rovnako namietala, že v každom z dokumentov, ktoré jej boli doručené, je uvedená iná suma, ktorú má platiť. Raz je to 3.754,95 Eur, v e-maile od právneho zástupcu žalobcu je suma 4.509,95 Eur, aj na každom výpise z pôžičkovej karty je uvedená iná suma konečného stavu, preto nevie, koľko predstavuje dlžná suma pôžičky. Pôžičku však nevie splácať, pretože výdavky jej rodiny prevyšujú príjmy. Žalovaná je nezamestnaná, má päť detí, jedno dieťa má vážne zdravotné problémy, manžel má príjem 1.300 - 1.400,- Eur mesačne, pričom majú ešte ďalšie tri pôžičky, Z kreditnej karty, ktorej sa týka tento spor, žalovaná nevyberala peniaze už posledných 5 - 6 rokov. Podľa jej názoru už žalobcovi zaplatili viacej, než z kreditnej karty vybrali, a to aj preto, že pri omeškaní so splátkou o deň alebo dva si veriteľ účtoval 20 - 25,- Eur na poplatky. Túto kreditnú kartu už nemá, je zablokovaná.

16. Súd po oboznámení sa so žalobou, vyjadreniami žalobcu a žalovanej a pripojenými listinnými dôkazmi zistil tento skutkový stav:

17. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava a žalovaná uzavreli dňa 23.01.2006 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 27.000,- Sk, ktorý mala žalovaná uhrádzať v mesačných splátkach po 900,- Sk.

18. Podľa výpisov z pôžičkovej karty Žolík štandardná úroková sadzba predstavuje 1,50 % p.m. / 18,00 % p.a., sankčná úroková sadzba 5,00 % p.a., štandardná splátka 65,- Eur, úrokový rámec 1.950,- Eur a konečný stav k 28.02.2018 sumu - 3.754,95 Eur.

19. Z predložených výpisov vyplýva, že žalovaná z predmetnej karty celkovo vyčerpala sumu 3.935,62 Eur (podľa výpisov za zúčtovacie obdobie od 01.01.2006 do 31.12.2008 sumu 55.300,- Sk, t.j. 1.835,62 Eur a za zúčtovacie obdobie od 01.01.2009 do 28.02.2018 sumu 2.100,- Eur) a na platbách poukázala 5.646,33 Eur (za zúčtovacie obdobie od 01.01.2006 do 31.12.2008 sumu 44.296,- Sk, t.j. 1.470,36 Eur a za zúčtovacie obdobie od 01.01.2009 do 28.02.2018 sumu 4.175,97 Eur).

20. Viacerými podaniami vzal žalobca žalobu v priebehu súdneho konania čiastočne späť, a to podaním doručeným súdu dňa 21.05.2019 v časti o zaplatenia 800,- Eur s úrokom z omeškania (platby po 200,- Eur dňa 21.11.2018, 18.12.2018, 17.01.2019, 15.02.2019), podaním doručeným súdu dňa 20.06.2019 v časti o zaplatenie 400,- Eur s príslušným úrokom z omeškania (platby po 200,- Eur dňa 22.05.2019 a 18.06.2019), podaním doručeným súdu dňa 24.09.2019 v časti o zaplatenie 140,- Eur s úrokom z omeškania (platba vo výške 80,- Eur dňa 16.08.2019 a vo výške 60,- Eur dňa 16.09.2019) a podaním doručeným súdu dňa 02.12.2019 v časti o zaplatenie 100,- Eur s úrokom z omeškania (platby po 50,- Eur dňa 17.10.2019 a 18.11.2019).

21. Z podania žalobcu doručeného súdu dňa 24.09.2019 možno nepochybné dovodiť, že platba žalovanej vo výške 200,- Eur, na ktorú sa vzťahovalo späťvzatie žaloby žalobcu zo dňa 23.10.2018, bola zohľadnená už v rozsudku č.k. 10Csp/86/2018-96 zo dňa 26.10.2018, ktorým súd konanie v časti o zaplatenie 200,- Eur s úrokom z omeškania právoplatne zastavil.

22. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

23. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

24. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

25. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

26. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie 1.440,- Eur s príslušným úrokom z omeškania späť z dôvodu čiastkových úhrad dlžnej sumy zo strany žalovanej po začatí súdneho konania. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila, preto súd konanie podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP v tejto časti zastavil.

27. Zmluva o úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d) ObZ a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože právny predchodca žalobcu poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná ju za týmto účelom neprijala, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ust. § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zmluva z 23.01.2006 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 2 písm. b) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obaja spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ust. § 52 Občianskeho zákonníka a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch.

28. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu 23.01.2006 (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

30. Podľa § 52 ods. 2 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 52 ods. 3 OZ, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

33. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 23.01.2006 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

34. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

35. Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

36. Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

37. Podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

38. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

39. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

40. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

41. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

42. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

43. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

44. Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, mal súd preukázať, že žaloba nie je dôvodná.

45. Podľa zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa 23.01.2006 bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 27.000,- Sk (896,24 Eur) so schválenou štandardnou mesačnou splátkou 900,- Sk (29,87 Eur). Ostatný text zmluvy v čl. IV „Vyhlásenia“, ako aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty a.s., sú nečitateľné, písané drobným rozmazaným písmom, ktorý splyva s ďalším textom a neumožňuje sa oboznámiť s obsahom zmluvy a jej súčasťou bežným spotrebiteľom.

46. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 320/2013 (publikovaný pod R 2/2016), ktorého právna veta znie: „Neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka môže byť nielen obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy.“. Najvyšší súd SR v rozsudku uviedol, že sudy nižších stupňov správne určili neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve. Zmluvné podmienky uvedené v úverových podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy sú neprijateľné (§ 53 ods. 4 písm. a) OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) ako celok už len z toho dôvodu, že sú z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky nečitateľné a zároveň bolo reálne nemožné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s takto písaným textom. V dôsledku určenia absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi sú neplatné všetky jej dojednania, vrátane zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť určil prvoinštančný súd. V danom prípade bola predmetom posudzovania úverová zmluva uzavretá dňa 14.01.2009, t.j. zmluva uzavretá pred účinnosťou novely § 53c OZ, ktorý výslovne s účinnosťou od 01.06.2014 stanovil s odkazom na vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., že veľkosť písma nesmie byť menšia ako 1,9 mm, inak je zmluva neplatná.

47. Účastníkov zmluvy viažu tie zmluvné podmienky, ktoré sa nachádzajú v zmluve pred jej podpisom (uzatvorením). Ide o základnú požiadavku kontraktačného vzťahu. Súd preto musel konštatovať, že

žalovaná nebola písomne oboznámená s počtom ani termínmi splátok úveru, výškou RPMN, výškou úroku ani poplatkami, ktoré si účtoval žalobca, čo nepochybne vyplýva z výpisov z pôžičkovej karty (napr. úrok z dlžnej čiastky, administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky, poplatok za správu kartového účtu, poplatok za výber z bankomatu, poplatok za spracovanie poštovej poukážky). V zmysle § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ potom nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené. Z toho dôvodu pokiaľ si žalobca takéto poplatky a úroky pripisoval, postupoval v rozpore s týmto zákonným ustanovením. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

48. Podľa názoru súdu v zmluve tiež nie sú dostatočne určitým spôsobom vyjadrené, resp. úplne absentujú podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 ObZ, ktorými sú určenie (označenie) zmluvných strán, špecifikácia záväzku veriteľa poskytnúť peňažné prostriedky a špecifikácia záväzku dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Tieto náležitosti nie sú ani súčasťou obsahu obchodných podmienok.

49. Vzhľadom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že zmluva s ohľadom na nemožnosť oboznámenia sa s jej obsahom spotrebiteľom de facto neobsahuje výšku, ani len (indikatívny) výpočet RPMN, preto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu jednej z podstatných obsahových náležitostí zmluvy o úvere, a to ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Z toho dôvodu má žalobca nárok len na vrátenie toho, čo poskytol žalovanej zo zmluvy a táto mu nevrátila.

50. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že žalovaná vyčerpala z pôžičkovej karty doposiaľ sumu 3.935,62 Eur a žalobcovi uhradila sumu 5.646,33 Eur, pričom žalovaná plnila ešte aj v priebehu súdneho konania, kedy zaplatila žalobcovi ďalších 1.640,- Eur, teda žalobcovi uhradila viac, než jej bolo reálne poskytnuté a preto súd žalobu žalobcu v zostávajúcej časti (po čiastočnom zastavení konania v časti o zaplatenie 1.440,- Eur s príslušným úrokom z omeškania) ako nedôvodnú zamietol.

51. Vzhľadom na tento právny záver bolo bez právneho významu zaoberať sa námietkou premičania vznesenou žalovanou. Záverom však súd považuje za potrebné uviesť k uznaniu nároku žalobcu zo strany žalovanej v písomnom podaní zo dňa 11.10.2018, že predmetný uznávací prejav žalovanej je procesným uznaním nárokov uplatnených žalobou v zmysle § 282 CSP. Na rozdiel od žalobcu je však súd toho názoru, že nie každé uznanie nároku musí byť nevyhnutne súdom akceptované a viesť na návrh žalobcu k vydaniu rozsudku pre uznanie nároku. Aj rozsudok pre uznanie nároku ako každé rozhodnutie súdu by malo byť zákonné, t.j. v súlade s hmotným právom (právnymi predpismi). Aj keď na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy - § 153a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov v spojení s § 99 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, to nie je v ustanovení § 282 CSP výslovne vyjadrené, vyplýva to z ochrany slabšej strany - spotrebiteľa. Preto súd zastáva názor, že napriek uznávaciemu prejavu žalovaného spotrebiteľa a návrhu žalujúceho dodávateľa na vydanie rozsudku pre uznanie tento nemožno vydať, ak by odporoval hmotnému právu - napríklad v žalobe by sa uplatňoval nárok na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorej neplatnosť súd skúma aj bez návrhu (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/150/2017 zo dňa 21.02.2018, podľa ktorého: „V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by zbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a podobne.“). V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/128/2018 zo dňa 22.05.2019. Vzhľadom na vyššie uvedené argumenty obsiahnuté v odôvodnení rozsudku nemohol súd uznanie nároku žalovanou - spotrebiteľom prijať a rozhodnúť rozsudkom pre uznanie. Pre úplnosť súd poznamenáva, že od tohto uznávacieho prejavu žalovaná na pojednávaní aj ustúpila a žiadala súd, aby jej záväzok voči žalobcovi preskúmal.

52. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

54. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

55. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.440,- Eur späť z dôvodu čiastkových úhrad dlžnej sumy zo strany žalovanej po začatí sporu, preto v tejto časti nemožno procesné zavinenie na zastavení konania pričítať žalobcovi. V zostávajúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol (3.554,95 - 1.440 = 2.114,95), pričom v tejto časti bola úspešnou stranou sporu žalovaná (čistý úspech žalovanej predstavuje 19 %). Nakoľko úspešnejšia žalovaná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila, zo spisu jej trovy konania ani nevyplývajú, súd žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.